

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

חגיגה - י"ט

1. מנין שבטהרת הידיים לחולין, אין צריך כוונה?

- א. דתנן: גל שנתלש מן היים ובו ארבעים סאה ונפל על האדם ועל הכלים טהורין. אדם כמו כלים שלא מכוונים. ונדה: שאולי מדובר ב'יושב ומצפה' וכלים וכמו אדם שהוא בר כוונה אף כלים מכוון להטבילין.
 ונתחדש בזה שלא גוזרים שמא יבא לטבול בזרם של מי גשמים וכן לא גוזרים שמא יטבול בכיפין - אמצע הגל באוויר.
 ב. דתנן: פירות שנפלו לתוך אמת המים ופשט מי שידיו טמאות ונטלן מתוך המים - ידיו טהורות. [ופירות לא הוכשרו לקבל טומאה כיון שלא רצה בביאת המים עליהם. אבל אם התכוון בלקיחתם בשביל שיודחו ידיו הוכשרו כיון שנוח לו בנפילתם שכך הודחו ידיו...].
 ורבה דקדק ומצא ברייתא מפורשת - טבל ולא הוחזק [לא נתכוון לשם טהרה] אסור למעשר ומותר לחולין.

2. אמר ר' אלעזר - טבל וכוון לטהרה, אך לא לקדושה מסוימת, בעת עלייתו יכול להחזיק עצמו לאיזו דרגה שירצה. מה הדין בכיוון לקדושה מסוימת? אם רגלו אחת במים אפילו אם התכוון לדבר קל יכול עדיין לכוון לדבר חמור. אבל אם עלה שוב אינו יכול לכוון לחמור.

3. מי הוא התנא הסובר שעודהו רגלו אחת במים, נחשב עדיין כטובל?

- ר' יהודה - דתנן מקוה שנמדד ויש בו ארבעים סאה בצמצום. וירדו שנים וטבלו זה אחר זה, הראשון טהור והשני טמא כיון שנחסר משיעור ה-40 סאה כשהראשון עלה. אמר רבי יהודה אם היו רגליו של ראשון נוגעות במים אף השני טהור, כיון שהמים שעל גופו נחשבים מחוברים למקוה.
 ללשון א' - מחלוקתם דווקא בטבילה לחומרות דרבנן, אבל בדאורייתא לכו"ע השני טמא ולא אומרים גוד אחית.
 ללשון ב' - מחלוקתם בדאורייתא אבל דרבנן לכו"ע טהור.

4. לרבי יהודה, שאומר גוד אחית, האם אומרים אף גוד אסיק - למעלה, כגון להטביל מחטין וצינוריות בראשו של ראשון שרגלו האחת במים? ענה ר' יוחנן: מהברייתא - שלש בורות מים במדרון, העליונה והתחתונה עשרים סאה כל אחת, והאמצעית ארבעים סאה, זרם גשמים מחבר ביניהן. רבי יהודה אומר, מאיר היה אומר, מטביל בעליונה אע"פ שאין בה שיעור, משום גוד אסיק. - ולכאורה ר' יהודה לא חולק.
 ועולא דחה מברייתא שמפורש בה שר' יהודה חולק על ר"מ. ואמר ר' יוחנן אי תניא, תניא, ואחזור בי.

5. מהרישא של משנתנו 'הוחזק לחולין אסור למעשר' משמע שהם שתי דרגות שונות ובסיפא בגדי עם הארץ מדרס לפרושין וכו' ולא מוזכר מעשר כדרגה נפרדת?

- א. הרישא כרבנן והסיפא כר' מאיר שסובר, חולין ומעשר שווים הם.
 ב. רב אחא בר אדא שנה בסיפא חמש מעלות [ואף מעשר מוזכר בה לגירסתו] ומעמיד את כולה כרבנן.